

ECONOMIA I EMPRESA

Amb un do per les llengües

► L'escola d'idiomes Madison ha format uns 5.000 alumnes des de la seva creació, el 1989

L'EMPRESA
MADISON
 MANRESA

► ADREÇA: carretera de Vic, 9, entresòl Manresa i carrer Gaudí, 34 baixos de Sant Fruitós de Bages
 ANY DE FUNDACIÓ: 1989
 ACTIVITAT: escola d'idiomes

ROGER JUNYENT | MANRESA

■ L'escola d'idiomes Madison, fundada el 1989, s'ha consolidat com un de les escoles d'idiomes de referència de Manresa i el Bages. Actualment té un centre a Manresa i, des del curs acadèmic passat, un altre a Sant Fruitós de Bages.

El fundador del centre d'ensenyament de llengües és Eduard Salas. És llicenciat en Filologia i va viure un temps als Estats Units. A Catalunya, coincidint amb la fundació de TV3, va treballar per als serveis de doblatge del canal autonòmic i va ser amb tot aquest bagatge i experiència que el 1989 es va decidir a crear l'escola d'idiomes a la ciutat de Manresa. Des de llavors fins ara, el centre ha format en idiomes uns cinc mil alumnes, segons explica Salas.

El mateix Salas explica que inicialment feia classes d'anglès, que és l'idioma que sempre ha tingut més demanda, i també de francès, alemany i italià, que són els idiomes estrangers més habituals. Amb el temps, però, l'oferta s'ha ampliat i comenta que també «toquem idiomes menys convencionals a les acadèmies», com el xinès, el japonès, el rus i l'àrab, juntament amb el català i el castellà, aquests dos últims per als nous nadius. I puntualment, Madison també ha fet cursos d'altres idiomes com el finès, l'holandès, el portuguès o el romanès.

La vinculació de Salas amb la traducció ha portat Madison a treballar com a agència de traducció en molts idiomes, i també inclou les traduccions jurades en la seva oferta.

Pel que fa a l'evolució de l'ensenyament de llengües, Salas explica que quan va néixer Madison, fa més de 25 anys, «l'ensenyament era molt mecànic i tradicional», i que Madison va incorporar el vídeo. En aquest punt explica que el fet d'haver viscut als Estats Units li permetia accedir a material audiovisual que «en aquells moments era molt innovador i accedir-hi des d'aquí era difícil». Amb el temps, diu, aquesta etapa es va superar, com també les aules amb ordinadors.

Malgrat els diferents canvis tecnològics i les facilitats de comunicació que hi ha actualment, Salas explica que «sempre he cregut en l'ensenyament presencial». Argumenta que «l'alumne necessita un professor a l'aula que l'espera, que es preocupa si no ve. Per estudiar un idioma cal molta força de

Eduard Salas en una de les aules de l'escola d'idiomes Madison

Alumnes en una de les classes a Madison

Els grups són reduïts

voluntat i venir a l'aula ho facilita. Si no és així no s'aprèn, i els resultats que s'obtenen demostren que és més fàcil aprendre idiomes de forma presencial que a distància».

Per facilitar l'aprenentatge i el tracte personalitzat, Salas explica que al seu centre els diferents grups «no estan massificats, amb un màxim de set o vuit alumnes

per aula».

Pel que fa a edats, tenen alumnes de totes les franges: adults, joves i infants. A més, des de fa 15 anys, l'empresa també fa classes a llars d'infants on s'aposta per una immersió lingüística total des del primer moment.

Madison fa formació per a empreses, i també com a activitat extraescolar als col·legis.

Els idiomes són presents als diferents espais

D'altra banda, una part dels professors són nadius i d'altres estan especialitzats en el món de l'empresa.

A més a més, el centre està acreditat per Cambridge i el Trinity College i fa exàmens oficials per acreditar un determinat nivell d'idioma, tant en l'àmbit acadèmic com també en el laboral i professional.

AMB LES GARROFES

Josep Huguet

EXCONSELLER DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

MENTIDES

Els principals diaris internacionals van titular: «Victòria independentista a Catalunya». Financial Times, Wall Street Journal o La Tribune han advertit al govern espanyol de la necessitat de donar una sortida a aquest repte sobiranista. I acusen Rajoy d'haver obert una desestabilització en la Mediterrània Occidental. «Pro independence parties won in 912 municipalities (96%) and 36 districts (86%)» diuen alguns titulars.

Llavors, quines són les falses informacions o les no informacions de la premsa espanyola?

Primer, no s'explica la triple tupinada electoral. Societat Civil Catalana rep l'anunci el mateix dia de les eleccions que ha de suspendre per interferència electoral la massiva campanya de terror psicològic que arriba a totes les llars de jubilats. La Junta electoral, braç partidista del govern, permet una pròrroga pel vot per correu només als militars. La mateixa Junta no denuncia el govern espanyol per l'obstrucció sistemàtica que ambaixades i consolsats fan del vot exterior. Almenys un terç de votants que havien mostrat voluntat de fer-ho no van poder. Resultats del vot exterior: 2 a 1 a favor de la independència.

Centrem-nos en els resultats finals. Segons la premsa espanyolista: 52,5% de no i només 47,5% de sí. Posats a fer trampes al solitari, també podríem dir que el NO explícit només rep el 39,5% dels vots. I tots els altres: 60,5%. Els més de 400.000 vots sumats de CSQP i d'UDC no s'han pronunciat. I així ho defensen els seus dirigents en rodes de premsa i davant del Parlament europeu. Demanen que no els comptin a cap bàndol. Llavors el resultat global és: 47,74% de sí, 39,17% de no, i 11,45% ni sí ni no. Per tant, en termes estrictament referendaris de blanc o negre, 55,88% a favor de la independència i 44,12% en contra.

En cap enquesta el CEO donava una xifra inferior al 40% dels votants de CSQP i UDC a favor de la independència. Només en el cas que sols el 12% aproximat dels votants de Podemos i d'Unió democràtica optessin pel sí en un referèndum, el resultat seria de 50% i 50% equilibrat.

Mentrestant, les condicions objectives de la revolta continuen. Niño Becerra reconeix aquesta setmana que «Catalunya ha donat 220.000 milions d'euros de més des del 1980». El virus de la protesta econòmica s'estén: «El 9 d'octubre a València manifestació per un Nou finançament en un Nou País Valencià». Finalment, es posa en evidència la desastrosa gestió de Monago: Extremadura encapçala el rànquing del dèficit de les comunitats el 2015.